

Από τη διήγηση των θαυμάτων των αγίων αναργύρων Κύρου και Ιωάννη.

του Αγίου Σωφρονίου Ιεροσολύμων.

Για τον Γεώργιο, που από δαιμονική επήρεια μαχαίρωσε τον εαυτό του.

Κύπριος ήταν ο Γεώργιος και απέκτησε δαιμόνιο, που είχε γίνει γνωστό για την πολλή του την κακία. Γιατί ήταν πολύ πονηρότερο από πολλά άλλα δαιμόνια και συναγωνίζονταν να κάνει από μόνο του τόσα κακά πράγματα, τα οποία έκαναν πολλά άλλα μαζί, και θα θεωρούσε ήττα του, αν σε κάτι φαινόταν ή αποδεικνυόταν υποδεέστερο από τα άλλα. Είχε δε καταντήσει τόσο άγριο και τόσο μισάνθρωπο, που του επιτίθονταν με την πιο μεγάλη μανία που διέθετε και τον έριχνε συνεχώς στο έδαφος, κατασυντρίβοντάς τον.

Από αυτό ποθώντας ν' απαλλαγεί ο Γεώργιος πήρε το πλοίο και ταξίδεψε στην Αλεξάνδρεια και από κει έφτασε στο τέμενος των αγίων (Κύρου και Ιωάννη), όπου κατέλυσε και εκεί πλέον διέμενε προσευχόμενος μαζί και μ' όλο το πλήθος των ασθενών, που είχαν έρθει και παρακαλούσαν να βρουν θεραπεία.

Αλλά ο δαίμονας που μαστίζονταν από τους αγίους, μη υποφέροντας την εκεί παραμονή του Γεώργιου και μια και δεν το πρόσταξαν ακόμη να βγει

από τον άνθρωπο, μηχανεύτηκε ένα πονηρό τέχνασμα για ν' αποφύγει τη μάστιγα των μαρτύρων:

Έκανε ένα κοράκι, που το αποκαλούν νυκτικόρακα, να φωλιάσει στη στέγη του ναού ακριβώς πάνω από κει που κοιμόταν ο Γεώργιος, και να του λερώνει το στρώμα σε σημείο, ώστε να του το καταστρέψει με τις κοτσιλιές του.

Μαθαίνοντάς το οι διακονητές του ναού, μετέφεραν τον άρρωστο σε άλλο μέρος για να τον προστατεύσουν από την αδικία, που του γινόταν, αλλά και πάλι το όρνεο, σαν κάποιος μυστικά να το διέταζε, ήρθε και φώλιασε από πάνω του και πάλι συνέχισε να ρυπαίνει το στρώμα του!

Αμέσως και πάλι οι θυρωροί τον μετέθεσαν σε νέα θέση, αλλά και το κοράκι και πάλι δεν αμέλησε να τον ακολουθήσει!! Και τούτο δεν το 'κανε από μόνο του, γιατί κάτι τέτοιο θα 'ταν αδιανόητο, αλλά από κάποιον δαίμονα, που το επηρέαζε.

Καθώς όμως όσες φορές κι αν τον μετακίνησαν – κι αυτό έγινε δέκα φορές – το κοράκι και τις δέκα τον ακολούθησε, τότε κατάλαβαν ότι είναι δαιμονική ενέργεια και σταμάτησαν να του αλλάζουν θέση.

Νευριασμένος όχι λίγο και ενοχλημένος από αυτή την κατάσταση ο Γεώργιος και βρίσκοντας από δαιμονική σύμπτωση κάποιο μαχαίρι, το 'φερε κοντά στο λαιμό του και προκάλεσε μεγάλη ζημιά στον εαυτό του, με το να χτυπήσει τον λάρυγγα και μετά να τρυπάει δεξιά κι αριστερά του λάρυγγα, σαν η πρώτη μαχαιριά να μην έφτανε για να τον εξολοθρεύσει τελείως.

Κι αφού το έχωσε το μαχαίρι μέχρι τη λαβή, πέφτοντας ο τρισάθλιος χάμω, κυλιόνταν σπαρταρώντας, όπως ακριβώς σπαρταρούν οι σφαζόμενοι κι είχαν πεισθεί κι αυτός και οι κατά τύχην παρόντες ότι ήρθε το τέλος του κι ότι σε λίγο θα σβήσει η ζωή του.

Όταν τον είδαν οι φύλακες των πυλώνων του τεμένους, ως και αυτοί που διακονούσαν στο προσκύνημα, έπεσαν σε μεγάλο φόβο, θεωρώντας δικιά τους ευθύνη και πως ήταν εγκληματική η παράλειψή τους να τον προφυλάξουν, αφού ήταν δαιμονισμένος, από ένα τέτοιο εγχείρημα.

Κι από φόβο μη τυχόν κινδυνεύσουν και αυτοί, έτρεξαν στα γειτονικά χωριά να καλέσουν γιατρούς, μη και τυχόν θα μπορούσαν να του ράψουν με ραφές το τραύμα, γιατί ήταν ακόμη στη ζωή, σώζοντας μαζί μ' αυτόν και τη

δική τους τη ζωή, που βρίσκονταν σε κίνδυνο, βρήκαν δε έναν νέο γιατρό από τη κωμόπολη Ηράκλειο και τον έπεισαν να έρθει να δει το τραύμα.

Αυτός όμως όταν είδε ότι η πληγή ήταν θανατηφόρος, αναχώρησε χωρίς να επιχειρήσει να κάνει τίποτε, κυριευμένος από μεγάλο φόβο, και απορώ- ντας πώς μετά από μία τέτοιου είδους πληγή ο άνθρωπος ζούσε ακόμα, γιατί μες από αυτήν την τρύπα της πληγής ανέβαινε η εκπνοή του και από αυτήν εισέπνεε, ακόμη δε και η τροφή που έπαιρνε εξαναγκαστικά έβγαινε από εκεί...

Ήλθαν τότε κατά τη διάρκεια της νύκτας οι άγιοι μάρτυρες και παράγ- γειλαν στον οικονόμο του τεμένου τον Χριστόδωρο να πλύνει με κρασί και λάδι τις πληγές του ασθενούς μιμούμενοι τον Χριστό, που με κρασί και λάδι θεράπευσε και τον περιπεσόντα στους ληστές.

Έπιασαν δε και τον Καλαέτη, κάποιο θυρωρό, και τον μαστίγωσαν με φραγγέλιο από μακρύ σχοινί, επειδή αυτός ήταν που κάλεσε εκείνο το γιατροδάκι στο τέμενος. Και μαστιγώνοντάς τον «Δεν ξέρεις», του έλεγαν, «ότι ο ναός μας είναι το ιατρείο όλου του κόσμου; Δεν γνωρίζεις ότι ο Χριστός εμάς μας ανέδειξε ως γιατρούς για τους πιστούς;

» Ξέχασες ότι εμείς σε γλυτώσαμε από του χάρου τα δόντια; Και για ποιο λόγο μας έφερες εδώ άλλο γιατρό, που μάλιστα ο ίδιος χρειάζεται από μας θεραπεία;» Κι αφού τον μαστίγωσαν για τα καλά, τον ελευθέρωσαν, αφού τον απείλησαν ότι αν το ξανακάνει, θα πάθει τα χειρότερα.

Αν δε αυτοί που ακούν ότι τον μαστίγωσαν μάθουν και πώς ενήργησαν πάνω του οι άγιοι, όταν κινδύνεψε να πεθάνει, θα ομολογήσουν ότι δίκαια τον μάλωσαν και ότι άξιζε το μαστίγωμα:

Επειδή είχε κινδυνεύσει από ασθένεια των πνευμόνων και βρίσκονταν στα πρόθυρα του θανάτου, χωρίς να έχει καμιά ελπίδα σωτηρίας, οι μάρτυρες τον θεράπευσαν δίνοντάς του να πιει αλόη.

Κι όχι μόνον εξαιτίας αυτής της θεραπείας οι άγιοι μαστίγωσαν τον αχάριστο, αλλά και γιατί, ενώ είχε δει χιλιάδες να θεραπεύονται από αυτούς και να απολαμβάνουν την παντοδύναμη συμπαράσταση των μαρτύρων, επεχείρησε να φέρει άλλο γιατρό, λες και δεν ήταν ικανοί οι ίδιοι να θερα- πεύσουν και να λυτρώσουν από τα βάσανα όσους είχαν προσέλθει στο ιατρείο τους!

Έτσι λοιπόν ο Γεώργιος απαλλάχτηκε και από τη μανία του δαίμονα, που τον καταταυραννούσε, αλλά επίσης και από την απόπειρα αυτοχειρίας που επεχείρησε.

Από το βιβλίο: Αγίου Σωφρονίου Ιεροσολύμων, Αββάκυρος. Ο ισάγγελος βίος και τα παράδοξα θαύματα των Αγίων Αμπακίρ (Κύρου) και Αμπαγιοχάνα (Ιωάννου). Εισαγωγή, μετάφραση και σχόλια από τον Γιάννη Φουρτούνα, Θεολόγο. Εκδόσεις ΚΕ.Π.Ε., Αθήνα, σελ. 260.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>